

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการใช้ประโยชน์และความหลากหลายของพืชพรรณของป่าชุมชนดอนยาง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ความหลากหลายของพืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง
- 4.2 การใช้ประโยชน์และมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนดอนยาง
- 4.3 เปรียบเทียบปัจจัยบางประการที่มีผลต่อมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนดอนยาง
- 4.4 ทักษะคติของชาวบ้านต่อป่าชุมชนดอนยาง
- 4.5 ความคิดเห็นของชาวบ้านต่อป่าชุมชนดอนยาง

4.1 ความหลากหลายของพืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง

4.1.1 ชนิดของพืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง

จากการศึกษา พบว่าในแปลงตัวอย่าง มีพืชพรรณ ทั้งหมด 60 ชนิด (Species) จำแนกได้เป็นไม้ใหญ่ (Tree) หรือไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวง ตั้งแต่ 30 เซนติเมตรขึ้นไป มีจำนวน 23 ชนิด ไม้หนุม (Pole) คือไม้ที่มีความสูงตั้งแต่ 1.30 เมตร ขึ้นไป มีเส้นรอบวง 10-30 เซนติเมตร มีจำนวน 24 ชนิด และ ไม้พื้นล่าง (Seedling) ที่มีความสูงไม่เกิน 1.30 เมตร มีจำนวน 40 ชนิด (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ชื่อท้องถิ่น ชื่อไทย และชื่อวิทยาศาสตร์ ของพืชพรรณที่พบในป่าชุมชนดอนยาง

ลำดับ	ชื่อท้องถิ่น	ชื่อไทย	ชื่อวิทยาศาสตร์
1	ยางนา	ยางนา	<i>Dipterocarpus alatus</i> Roxb.
2	คู	ประคู	<i>Plerocarpus Indicus</i>
3	น้ำเกลี้ยง	รัก	<i>Gluta usitata</i> (wall) Ding Hou.
4	คันจ้อง	ลำบิดคง	<i>Diopyros filipendula</i> Pierr ex Lecomte.
5	หลักคำ	หลักคำ	<i>Dioecrescis oblonga</i> Wall.
6	เข้มแดง	เข้มแดง	<i>Ipomoea quamoclit</i> L.
7	โคยลิง	น้ำใจใคร่	<i>Olex psittacorum</i> (Willd) Vahl.
8	ตีนตั่ง	ตีนตั่ง	<i>Ellipeiopsis cherrevensis</i>
9	กั๊ดเค้า	กั๊ดเค้า	<i>Oxyceros horridus</i> Lour.

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อท้องถิ่น	ชื่อไทย	ชื่อวิทยาศาสตร์
10	ต้องแล้ง	นมน้อย	<i>Polyalthia evecta</i> (Pierre) Finet & Gagnep
11	แดง	แดง	<i>Xylia sylocarpa</i> Var. <i>kerrii</i> (Craib & Hutch.) I. Nielsen
12	หมากขี้หนู	ขี้หนู	<i>Diospyros ferrea</i> (var.) littorea.
13	เหมือดคน	เหมือดโคด	<i>Helicia robusta</i> Roxb.
14	หวดคำ	มะหวด	<i>Lepisanthes rubiginosa</i> (poxb) Leenh.
15	เค็ง	นางคำ	<i>Cappris radula</i> Gagnep.
16	กะยอม	พยอม	<i>Shorea roxburghii</i> G. Don.
17	หมากคอม	พลับพล	<i>Microcos paniculata</i> L.
18	บาก	กระบาก	<i>Anisoptera costata</i> Korth.
19	แคน	ตะเคียน	<i>Hopea odorata</i> Roxb.
20	หมากมั่งมั่ง	-	<i>Fibraurea tinctoria</i> Lour.
21	ไข่เน่า	ฝ้ายดำ	<i>Vitex glabrata</i> R. Br.
22	ค้อ	ตะคร้อ	<i>Schleichera olesia</i> (Lour.) Oken
23	อลาง	อะราง	<i>Peltophorum dasyrachis</i> (Miq.) Kurz.
24	หมากบีด	-	-
25	หว่า	หว่า	<i>Syzygium cumini</i> (L.) Skeels.
26	ลำดวน	ลำดวน	<i>Melodorum fruticosum</i> Lour.
27	ตาไก่	กำแพงเจ็ดชั้น	<i>Salacia chinensis</i> L.
28	สะแบง	ตะแบก	<i>Lagerstroemia calyculata</i> Kurz.
29	พะอูง	-	<i>Calophyllum calaba</i> L.
30	ตานกกด	กำรอก	<i>Ochna integerrima</i> (Lour.) Merr.
31	พอก	มะพอก	<i>Parinari anamense</i> Hance
32	พุดป่า	พุดทุ่ง	<i>Holarrhna curtisii</i> king & Gamble
33	เม็ก	เสม็ด	<i>Syzygium gratum</i> (Wight) S.N. Mitra var
34	คูไส	ขันทองพญาบาท	<i>Suregada multiflora</i> (A. Juss.) Baill.
35	ผีหมอบ	-	<i>Polyalthia cerasoides</i> (Roxb.) Benth. ex Bedd. ST
36	เข็มขาว	เข็มขาว	<i>Ixora finlaysoniana</i> Wall. ex. G. Don.

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อท้องถิ่น	ชื่อไทย	ชื่อวิทยาศาสตร์
37	ว่านตูบมูบ	ว่านหอม	<i>Kaempferia rotunda</i> L.
38	หมอยสาวแก่	ย่านลิเภา	<i>Lygodium flexuosum</i> Sw.
39	ส้มโอมง	ชะมวง	<i>Garcinia cowa</i> Roxb.
40	มะค่าแต้	มะค่าแต้	<i>Sindora siamensis</i> Teijsm. & Miq.
41	มะค่าโอมง	มะค่าโอมง	<i>Azelia xylocarpa</i> (Kurz) Craib.
42	เหมือดแอ่	พลองเหมือด	<i>Rhodamnia dumetorum</i> Merr. & Perry
43	ก้นถั่ว	พลองแก้มก้น	<i>Rhodamnia ducetorum</i> Merr.
44	ลิ้นแฮด	ลิ้นแรด	<i>Tetracera loureiri</i> (Finet. & Gagnep.) Pierre ex Craib.
45	เครือขี้ไก่	-	-
46	แฮดกวาง	หูกวาง	<i>Diospyros ehretoides</i> Wall. ex G. Don
47	คางควาย	เครือคางควาย	<i>Cappris radula</i> Gagnep.
48	ผีพวน	นมวัว	<i>Dalbergia volubilis</i> Roxb.
49	เถาซูด	ช้างงาเดียว	<i>Parameria laevigata</i> (Juss.) Moldenke
50	เกียงปิ่น	ครอบจักรวาล	<i>Xantonia parviflora</i> carib
51	ฮุ่นไฮ	หุ้่นไห้	<i>sauropus compressus</i> Muell.
52	กระหนวน	สนวน	<i>Dalbergia nigrescens</i> Kurz.
53	กราวเครือแดง	กราวเครือแดง	<i>Butea superba</i> Roxb.
54	หนอนตายหยาก	หนอนตายหยาก	<i>Stemona tuberosa</i> Lour.
55	เถาประสงค์	เถาประสงค์	<i>Streptocaulon juvenis</i> (Lour.) Merr.
56	ห้าอว	กระหนาย	<i>Litsea variabilis</i> Hemsl.
57	น้ำจ้อย	-	<i>Variegata</i> Kurz
58	อ้อยสามสวน	อ้อยสามสวน	<i>Myriopteron extensum</i> (Wight) K. Schum.
59	หมากแงว	เงาะป่า	<i>Nephelium hypoleucum</i> Kurz
60	หมากม่วย	มะม่วย	<i>Gnetum montanum</i> Markgr.

4.1.2 ค่าดัชนีความสำคัญของพืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง

จากการวางแผนสำรวจขนาด 10 x10 เมตร เพื่อสำรวจไม้ใหญ่ (Tree) ที่มีขนาดเส้นรอบวงที่ระดับสูงเพียงอก (1.30 เมตร) ตั้งแต่ 30 เซนติเมตรขึ้นไป มีจำนวน 23 ชนิด เมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) 5 ลำดับแรก พบว่า ยางนา (*Dipterocarpus alatus* Roxb.) มีค่าดัชนีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ กระบาก (*Anisoptera costata* Korth.) พะอุง (*Calophyllum calaba* L.) ประดู่ (*Plerocarpus Indicus*) และลำบิดคงหรือคันท้อง (*Diopyros filipendula* Pierr ex Lecomte) โดยมีค่าดัชนีความสำคัญ 111.56, 56.31, 15.63, 15.46 และ 13.81 ตามลำดับ (ตาราง 4.2)

ตารางที่ 4.2 ค่าความหนาแน่น (D) ค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ (RD) ค่าความถี่สัมพัทธ์ (RF) ค่าความเด่นสัมพัทธ์ (RDo) และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของไม้ใหญ่ (Tree) ในป่าชุมชนดอนยาง

ลำดับ	ชื่อพืชพรรณ	จำนวนต้น/ไร่	RD	RF	RDo	IVI
1	ยางนา	52	37.50	23.29	50.78	111.56
2	กระบาก	23	16.15	8.22	31.94	56.31
3	พะอุง	13	9.38	4.11	2.14	15.63
4	ประดู่	6	4.17	8.22	3.08	15.46
5	ลำบิดคง	9	6.25	6.85	0.71	13.81
6	พยอม	7	4.69	6.85	1.60	13.13
7	รัก	4	3.13	5.48	0.70	9.30
8	มุงมั่ง	3	2.08	5.48	1.60	9.17
9	มะหาด	5	3.65	2.74	0.70	7.08
10	คัดเค้า	4	2.60	4.11	0.29	7.01
11	ตะเคียน	3	2.08	4.11	0.37	6.56
12	มะค่าแต้	1	1.04	2.74	1.99	5.77
13	หว้า	1	1.04	2.74	0.78	4.56
14	หลักดำ	1	0.52	2.74	0.08	3.34
15	อราง	1	0.52	1.37	1.00	2.89
16	ตะคร้อ	1	1.04	1.37	0.35	2.76
17	มะค่าโมง	1	0.52	1.37	0.74	2.63
18	เหมือดโศด	1	1.04	1.37	0.12	2.53

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อพืชพรรณ	จำนวนต้น/ไร่	RD	RF	RDo	IVI
19	แดง	1	0.52	1.37	0.45	2.34
20	ตะแบก	1	0.52	1.37	0.24	2.13
21	กระหนวน	1	0.52	1.37	0.22	2.11
22	กระหนาย	1	0.52	1.37	0.07	1.96
23	เสม็ด	1	0.52	1.37	0.05	1.94
รวม		141	100.00	100.00	100.00	300.00

ไม้หนุ่มที่มีระดับความสูงเพียงอก (1.30 เมตรขึ้นไป) ขนาดเส้นรอบวงที่ 10-30 เซนติเมตร พบว่ามีจำนวน 24 ชนิด เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญ 5 ลำดับแรก พบว่า ลำบิวดงหรือคันท้อง (*Diopyros filipendula* Pierr ex Lecomte) มีค่าดัชนีความสำคัญสูงสุดรองลงมา คือ หลักคำ (*Dioecrescis oblonga* Wall.) พะอูง (*Calophyllum calaba* L.) น้ำใจใคร่หรือโคยลิง (*Olex psittacorum* (Willd) Vahl.) และยางนา (*Dipterocarpus alatus* Roxb.) โดยมีค่าดัชนีความสำคัญ 53.96, 37.47, 36.03, 33.87 และ 30.46 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3)

ไม้พื้นล่าง (Seedling) คือไม้ขนาดเล็กที่มีขนาดเส้นรอบวงที่ระดับสูงเพียงอกไม่เกิน 10 เซนติเมตร พบว่ามีจำนวน 40 ชนิด มีความหนาแน่น 6,491 ต้น/ไร่ โดยเข็มแดงมีความหนาแน่นมากที่สุด (1,491 ต้น/ไร่) รองลงมา น้ำใจใคร่หรือโคยลิง (1,364 ต้น/ไร่) นมน้อยหรือต้องแล้ง (1,000 ต้น/ไร่) พุดขาว (545 ต้น/ไร่) และลำบิวดงหรือคันท้อง (527 ต้น/ไร่) ตามลำดับ (ตารางที่ 4.4)

จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความหลากหลาย (H') ของพืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง มีค่าดัชนีความหลากหลาย 4.46 (ตารางที่ 4.5) และค่าดัชนีความหลากหลายของพืชพรรณไม้ใหญ่ ไม้หนุ่ม และไม้พื้นล่าง พบว่าไม้หนุ่มมีค่าดัชนีความหลากหลายมากที่สุด รองลงมาคือ ไม้พื้นล่างและไม้ใหญ่ โดยมีค่าดัชนีความหลากหลาย 3.67, 3.56 และ 3.21 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.3 ค่าความหนาแน่น (D) ค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ (RD) ค่าความถี่สัมพัทธ์ (RF) ค่าความเด่นสัมพัทธ์ (RDo) และ ค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของไม้หนุม (Pole) ในป่าชุมชนดอนยาง

ลำดับ	ชื่อพืชพรรณ	จำนวนต้น/ไร่	RD	RF	RDo	IVI
1	ลำบิดดง	103	20.35	13.89	19.73	53.96
2	หลักคำ	62	12.21	13.89	11.37	37.47
3	พะอุง	71	13.95	5.56	16.52	36.03
4	น้ำใจใคร่	71	13.95	9.72	10.19	33.87
5	ยางนา	44	8.72	11.11	10.63	30.46
6	คัดเค้า	21	4.07	8.33	3.47	15.87
7	มะพอก	24	4.65	4.17	6.06	14.88
8	เหมือดโสด	15	2.91	2.78	2.13	7.82
9	มุงมั่ง	12	2.33	2.78	2.34	7.45
10	ชันพญาบาท	12	2.33	2.78	2.21	7.31
11	หว่า	9	1.74	2.78	1.64	6.16
12	ตะเคียน	6	1.16	2.78	2.18	6.12
13	กระบาก	6	1.16	2.78	1.57	5.51
14	ชะมวง	12	2.33	1.39	1.64	5.35
15	รัก	6	1.16	2.78	1.23	5.17
16	คำรอก	6	1.16	1.39	1.07	3.63
17	ลำควน	6	1.16	1.39	1.06	3.62
18	น้ำจ้อย	6	1.16	1.39	0.59	3.14
19	หูกวาง	3	0.58	1.39	1.17	3.14
20	มะหวด	3	0.58	1.39	1.09	3.06
21	เสม็ด	3	0.58	1.39	0.80	2.77
22	นางคำ	3	0.58	1.39	0.67	2.64
23	เงาะป่า	3	0.58	1.39	0.36	2.33
24	ขี้หนู	3	0.58	1.39	0.27	2.24
รวม		510	100.00	100.00	100.00	300.00

ตารางที่ 4.4 ไม้พื้นล่าง (Seedling) ในป่าชุมชนคอนยาง

ลำดับ	ชื่อพรรณไม้	จำนวนต้น	จำนวนต้น/ไร่
1	เข็มแดง	82	1,491
2	น้ำใจใคร่	75	1,364
3	นมน้อย	55	1,000
4	พุดขาว	30	545
5	ลำบิดดง	29	527
6	กระบาก	12	218
7	กระหนาย	8	145
8	เหมือดโสด	6	109
9	พลองเหมือด	6	109
10	เครือจีโก้	6	109
11	หมากบิด	5	91
12	กำแพงเจ็ดชั้น	5	91
13	พลองแก้มก้น	5	91
14	ฝ้ายดำ	4	73
15	เข็มขาว	3	55
16	มะพอก	2	36
17	ตีนตั้ง	1	18
18	พลับพลา	1	18
19	คัดเค้า	1	18
20	ตะคร้อ	1	18
21	ผีหมอบ	1	18
22	ว่านหอม	1	18
23	ตะเคียน	1	18
24	ย่านลิเภา	1	18
25	มะค่าโมง	1	18

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อพรรณไม้	จำนวนต้น	จำนวนต้น/ไร่
26	มะค่าแต้	1	18
27	ลิ้นแรด	1	18
28	ชะมวง	1	18
29	หูกวาง	1	18
30	เครือคางควาย	1	18
31	นมวัว	1	18
32	เสม็ด	1	18
33	ช้างงาเดียว	1	18
34	ครอบจักรวาล	1	18
35	หุ่นไห้	1	18
36	กราวเครือแดง	1	18
37	เถาประสังข์	1	18
38	ยางนา	1	18
39	พะอุง	1	18
40	มะม่วง	1	18
รวม		357	6,491

ตารางที่ 4.5 ค่าดัชนีความหลากหลายและค่าดัชนีความสม่ำเสมอของพืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง

ค่าดัชนี	พืชพรรณในป่าชุมชนดอนยาง
ค่าดัชนีความหลากหลาย (Shannon- Weaver's Index)	4.46
ค่าดัชนีความสม่ำเสมอ (Evenness Index)	1.09

ตารางที่ 4.6 ค่าดัชนีความหลากหลายและค่าดัชนีความสม่ำเสมอของไม้ใหญ่ ไม้หนุ่ม และ ไม้พื้นล่าง
ในป่าชุมชนคอนยาง

ค่าดัชนี	ไม้ใหญ่	ไม้หนุ่ม	ไม้พื้นล่าง
ค่าดัชนีความหลากหลาย (Shannon- Weaver's Index)	3.21	3.67	3.56
ค่าดัชนีความสม่ำเสมอ (Evenness Index)	1.02	1.16	0.97

4.2 การใช้ประโยชน์และมูลค่าการใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนคอนยาง

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพในครอบครัว ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภูมิลำเนา อาชีพหลักของครอบครัว รายได้ของครอบครัว พื้นที่ถือครอง และบทบาทในชุมชน มีรายละเอียดดังนี้

(1) เพศ

ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงร้อยละ 74.8 และเป็นเพศชายร้อยละ 25.2 ตามลำดับ

(2) อายุ

ประชากร มีอายุ 40-59 ปี มากที่สุด รองลงมา มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และ 20-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.0, 23.6 และ 13.4 ตามลำดับ

(3) สถานภาพในครอบครัว

ประชากรส่วนใหญ่มีสถานภาพในครอบครัวเป็นแม่บ้าน รองลงมา เป็นพ่อบ้านและสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 74.0, 24.4 และ 1.6 ตามลำดับ

(4) ระดับการศึกษา

ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษาต้น หรือ ปวช. มีจำนวนเท่ากับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและหรือ ปวส. และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76.4, 11.0 และ 1.6 ตามลำดับ

(5) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ประชากรมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-5 คน มากที่สุด รองลงมา 6 คนขึ้นไป และ 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5, 29.1 และ 24.4 ตามลำดับ โดยมีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน มากที่สุด 11 คน และน้อยที่ 1 คน

(6) ภูมิลำเนาเดิม

ประชากรส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นดั้งเดิม คิดเป็นร้อยละ 88.2 รองลงมา คือ ย้ายมาจากตำบลอื่น ย้ายมาจากจังหวัดอื่น และย้ายมาจากอำเภออื่น คิดเป็นร้อยละ 5.5, 3.9 และ 2.4 ตามลำดับ

(7) อาชีพหลักของครอบครัว

ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือการทำนา รองลงมาคือรับราชการ รับจ้าง มีจำนวนเท่ากัน และน้อยที่สุดคือค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 94.5, 2.4, และ 0.8 ตามลำดับ

(8) รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี

ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อปี น้อยกว่า 100,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือ 100,000–149,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.9 และน้อยที่สุด มีรายได้มากกว่า 250,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.5 โดยมีรายได้เฉลี่ย 92,300 บาท มากที่สุด 450,000 บาท และน้อยที่สุด 8,400 บาท

(9) ที่ดินถือครอง

ประชากรมีพื้นที่ถือครอง 1 – 9 ไร่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา 10-19 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.0 และน้อยที่สุด 30 ไร่ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.4 โดยมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 14.42 ไร่ มากที่สุด 46 ไร่ และน้อยที่สุด 0 ไร่ หรือไม่มีพื้นที่ถือครอง

(10) บทบาทในชุมชน

ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านทั่วไป รองลงมาคือกรรมการป่าชุมชน และน้อยที่สุดคือเป็นปราชญ์ชาวบ้าน คิดเป็นร้อยละ 81.1, 12.6 และ 3.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามลักษณะด้านประชากรศาสตร์

รายการ	จำนวน (N=127)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	32	25.2
หญิง	95	74.8
อายุ		
20-39 ปี	17	13.4
40-59 ปี	80	63.0
60 ปีขึ้นไป	30	23.6
สถานภาพในครอบครัว		
พ่อบ้าน	31	24.4
แม่บ้าน	94	74.0
สมาชิกในครอบครัว	2	1.6

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N=127)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถม	97	76.4
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช.	14	11.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส.	14	11.0
ปริญญาตรี	2	1.6
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1-3 คน	31	24.4
4-5 คน	59	46.5
6 คนขึ้นไป	37	29.1
$\bar{X} = 4.60$, S.D. = 1.73, Max = 11, Min = 1		
ภูมิลำเนา		
คนท้องถิ่นดั้งเดิม	112	88.2
ย้ายมาจากตำบลอื่น	7	5.5
ย้ายมาจากอำเภออื่น	3	2.4
ย้ายมาจากจังหวัดอื่น	5	3.9
อาชีพหลักของครอบครัว		
ทำนา	120	94.5
รับราชการ	3	2.4
รับจ้าง	3	2.4
ค้าขาย	1	0.8
รายได้เฉลี่ยต่อปี		
น้อยกว่า 100,000 บาท	62	48.8
100,000-149,000 บาท	43	33.9
150,000-199,999 บาท	9	7.1
200,000-249,999 บาท	6	4.7
มากกว่า 250,000 บาท	7	5.5
$\bar{X} = 92,300.00$; S.D. = 74,631.76; Max = 450,000; Min = 8,400		

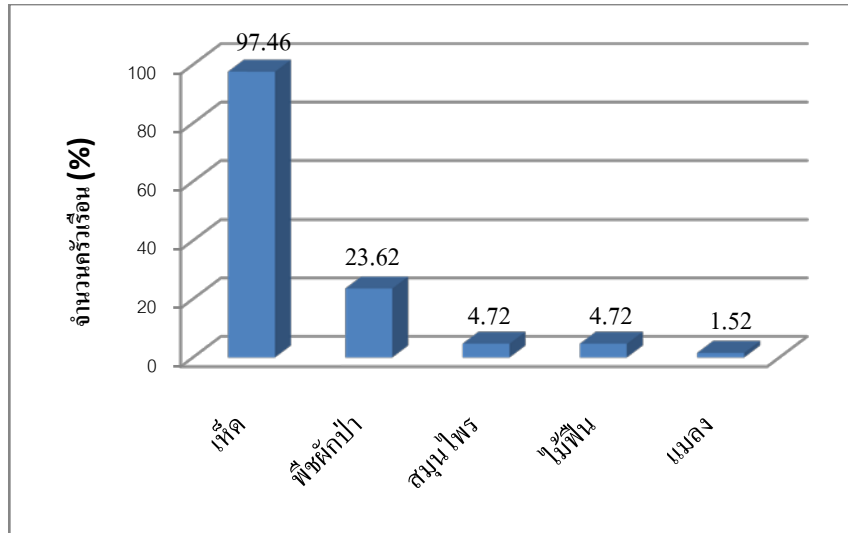
ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N=127)	ร้อยละ
พื้นที่ถือครอง		
1-9 ไร่	54	42.5
10-19 ไร่	33	26.0
20-29 ไร่	23	18.1
30 ไร่ ขึ้นไป	17	13.4
$\bar{X}$ = 14.42, S.D. = 10.36, Max = 46, Min = 0		
บทบาทในชุมชน		
ผู้นำชุมชน	7	5.5
คณะกรรมการป่าชุมชน	16	12.6
ปราชญ์ชาวบ้าน	4	3.1
ชาวบ้านทั่วไป	103	81.1
อื่น ๆ (กรรมการหมู่บ้าน, ผู้นำทางศาสนา, อสม., ครู)	5	3.9

4.2.2 การใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยาง

จากการศึกษาพบว่าจำนวนครัวเรือนที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยางประเภทที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs) แบ่งออกได้เป็น 5 กลุ่ม ส่วนใหญ่เข้าไปเก็บเห็ด คิดเป็นร้อยละ 97.64 ของครัวเรือนทั้งหมดที่เข้าไปใช้ประโยชน์ รองลงมาเป็นผักป่า ร้อยละ 23.62 และสมุนไพร กับไม้พินมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 4.72 และแมลง น้อยที่สุด ร้อยละ 1.57 ตามลำดับ (ภาพที่ 4.1)

พืชผักป่า ได้แก่ หน่อไม้ (*Bambusa* spp.) ผักติ้ว (*Cratoxylum formosum* (Jack.) Dyer.) ผักเม็ก (*Syzygium gratum* (Wight) S.N. Mitravar) และส้มโมง (ชะมวง) (*Garcinia cowa* Roxb.ex DC.) สมุนไพร ได้แก่ แก่นจันทน์ (*Diospyros ferrea* (var.) littorea) อ้อยสามสวน (*Myriopterion extensum* (Wight) K.Schum.) หนอนตายหยาก (*Stemona collinsae* Craib.) และกวาวเครือขาว (*Pueraria candollei* Graham ex Benth. var.mirifica (Airy Shaw et Suvat.) Niyomdham) ไม้พินส่วนใหญ่จะเก็บกิ่งไม้แห้งที่ร่วงหล่น แมลงกินได้ ได้แก่ ไข่มดแดง (*Oecophylla smaragdina* Fabricius) และแมลงอินูน (*Melolontha melolontha*) ซึ่งของป่าแต่ละชนิดสามารถเก็บหาได้ในเวลาที่แตกต่างกันตามฤดูกาล บางชนิดสามารถหาเก็บได้ตลอดทั้งปี (ตารางที่ 4.8)

ภาพที่ 4.1 ร้อยละของจำนวนครวเรือนที่เข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยาง

ตารางที่ 4.8 ช่วงเวลาในการเก็บหาของป่าประเภทต่างๆ จากป่าชุมชนคอนยางในรอบ 1 ปี

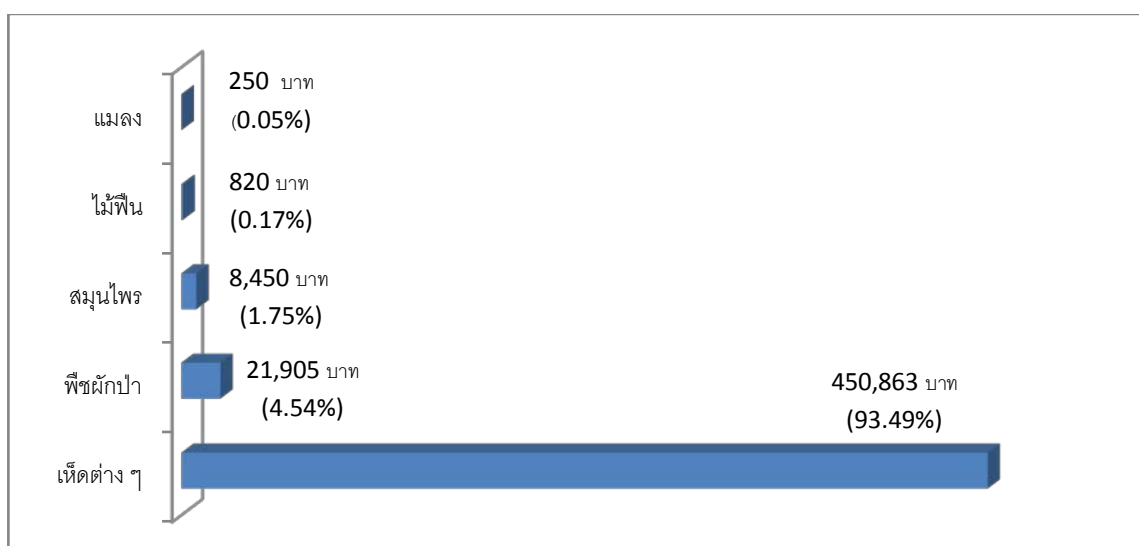
ชนิดของป่า	เดือน											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เห็ดต่าง ๆ					←						→	
หน่อไม้							←				→	
ไม้พิน	←											→
ผักป่า	←											→
ไข่มดแดง			←		→							
แมลง (แมลงอินูน, แมลงครื้อ)			←		→							
พืชสมุนไพร	←											→

4.2.3 มูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยาง

จากการศึกษามูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยาง พบว่ามีมูลค่าการใช้ประโยชน์รวมทั้งสิ้น 482,288 บาท/ปี หรือเฉลี่ย 6,036.20 บาท/ครัวเรือน/ปี จำแนกออกเป็นการบริโภคในครัวเรือน 409,908 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ของมูลค่ารวมทั้งสิ้น ส่วนมูลค่าการจำหน่าย 72,380 บาท/ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 15 ของมูลค่ารวมทั้งสิ้น ส่วนใหญ่เป็นผลผลิตจากเห็ด 450,863 บาท/ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 93.49 ของมูลค่ารวมทั้งสิ้น รองลงมาเป็นพืชผักป่า มีมูลค่ารวม 21,905 บาท/ปี หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 4.54 (ตารางที่ 4.9 และภาพที่ 4.2)

ตารางที่ 4.9 ปริมาณและมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนดอนยาง

ชนิดผลผลิต	ปริมาณ (กก.)			มูลค่าทางเศรษฐกิจ (บาท)			มูลค่าเฉลี่ย/ ครัวเรือน/ ปี
	บริโภคใน ครัวเรือน	จำหน่าย	รวม	บริโภคใน ครัวเรือน	จำหน่าย	รวม	
เห็ดต่าง ๆ	3,030.10	471.00	3,501.10	384,233.00	66,630.00	450,863.00	3,636.00
พืชผักป่า	401.00	110.00	511.00	16,155.00	5,750.00	21,905.00	730.20
สมุนไพร	41.50	-	41.50	8,450.00	-	8,450.00	1,408.33
ไม้พิน	82.00	-	82.00	820.00	-	820.00	136.67
แมลงต่าง ๆ	3.00	-	3.00	250.00	-	250.00	125.00
รวม	3,557.60	581.00	4,138.60	409,908.00	72,380.00	482,288.00	6,036.20

รูปที่ 4.2 แสดงมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนดอนยาง

จำพวกเห็ดที่พบในป่าชุมชนดอนยาง มีจำนวน 18 ชนิด โดย 5 ลำดับแรก ได้แก่ เห็ดปลวก (เห็ดโคน) (*Termitomyces striatus* Beeli Geim) เห็ดแดง (*Russula rosacea* Pers.ex.S.F. Gray) เห็ดก่อ (*Russula emetic* (Schaeff. Ex Fr.) Pers.S.f. Gray) เห็ดหน้าเห็ด (*Russula cyanoxantha* Schaeff.exFr.) และ เห็ดตีนขาว (*Tricholoma crissum* Berk.) ตามลำดับ (ตารางที่ 4.10)

ผลผลิตของเห็ดในป่าชุมชนดอนยางให้ผลผลิตทั้งปี โดยจะให้ผลผลิตมากในฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.10 ปริมาณและมูลค่าทางเศรษฐกิจของเห็ดชนิดต่าง ๆ จากป่าชุมชนคอนยาง

ชนิดเห็ด	ปริมาณ (ก.ก.)			มูลค่า (บาท)		
	บริโภค	ขาย	รวม	บริโภค	ขาย	รวม
เห็ดปลวก (<i>Termitomyces striatus</i> Beeli Geim)	375.5	100	475.5	92,575	23,470	116,045
เห็ดแดง (<i>Russula rosacea</i> Pers. ex. S.F. Gray)	311.5	90	401.5	49,680	15,600	65,280
เห็ดก่อ (<i>Russulaemetica</i> (Schaeff. Ex Fr.) Pers. S.f. Gray)	340.6	28	368.6	50,145	2,960	53,105
เห็ดตีนขาว (<i>Tricholoma crassum</i> Berk.)	257.5	20	277.5	39,388	3,000	42,388
เห็ดน้ำหมาก (<i>Russula mairei</i> Sing.)	224.5	50	274.5	24,910	5,000	29,910
เห็ดหน้าเหล็ก (<i>Russula cyanoxantha</i> Schaeff. ex Fr.)	288.5	16	304.5	25,800	1,280	27,080
เห็ดขี้เถ้า (<i>Cortinariis alboviolaceus</i> Fries)	231.0	10	241.0	18,800	720	19,520
เห็ดถ่าน (<i>Russula nigricans</i> Fr.)	182.5	25	207.5	15,605	2,000	17,605
เห็ดผึ้งหวาน (<i>Boletus nobilis</i> Peck)	168.0	21	189.0	13,860	1,080	14,940
เห็ดผึ้งขาลาย (<i>Boletus</i> sp.)	112.5	15	127.5	10,210	1,200	11,410
เห็ดไถ (<i>Russula delica</i> Fr.)	58.0	18	76.0	8,360	2,550	10,910
เห็ดขี้คังจัว (<i>Lactariusturpis</i> (Weinm.) Fr.)	119.0	1	120.0	10,140	100	10,240
เห็ดผึ้งนกเค้า (<i>Leccinum rugosiceps</i> (Peck) Singer)	99.5	15	114.5	7,370	1,200	8,570
เห็ดกาบยาง (<i>Russula</i> sp.)	110.5	20	130.5	6,680	600	7,280
เห็ดผึ้งทอง (<i>Heimiellretispora</i> (Pat, and Bak.) Boedijn.)	74.0	7	81.0	6,125	620	6,745
เห็ดมันปู (<i>Craterellus aureus</i> Berk. Et Curt.)	67.0	0	67.0	4,585	0	4,585
เห็ดละโรง (<i>Amanita vahinata</i>)	0.0	20	20.0	0	3,000	3,000
เห็ดเพ็ช (<i>Lentinus strigoieue</i> (Schw) Fr.)	10.0	15	25.0	0	2,250	2,250
รวม	3,030.1	471	3,501.1	384,233	66,630	450,863

ตารางที่ 4.11 ปฏิทินฤดูกาล (Seasonal calendar) การเก็บเห็ดในป่าชุมชนดอนยางในรอบ 1 ปี

ชนิดของป่า	เดือน											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เห็ดปลวก					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดแดง					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดก่อ					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดตีนขาว					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดน้ำหมาก					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดหน้าแหล่					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดซี่งั่ว					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดถ่าน					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดผึ้งหวาน					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดผึ้งขาลาย					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดโค						←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดซี่งั่ว							←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดผึ้งนกเค้า					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดกาบยาง					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดผึ้งทอง					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดมันปู							←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดละเือง							←→	←→	←→	←→	←→	←→
เห็ดเพ็ก					←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→	←→

4.3 เปรียบเทียบปัจจัยบางประการที่มีผลต่อมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนดอนยาง

จากการศึกษาพบว่า มีเพียง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีผลต่อมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ($r=.218$) กล่าวคือเมื่อมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้นการใช้ประโยชน์จากป่าก็จะเพิ่มขึ้นไปด้วย ขณะเดียวกันรายได้เฉลี่ยต่อปีมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ถือครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ หมู่บ้าน เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพในครอบครัว และอาชีพหลัก ที่แตกต่างกัน มูลค่าการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.12 และ 4.13)

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัจจัยบางประการที่มีผลต่อมูลค่าการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยาง

รายการ	N	($\bar{X}$)	S.D.	สถิติ วิเคราะห์ (t, F)	p-value
หมู่บ้าน					
หัวขวา หมู่ที่ 8	52	4,874.90	5,692.81	F=1.292	.278 ^{ns}
หัวขวา หมู่ที่ 12	57	3,002.16	7,103.28		
หัวหนอง หมู่ที่ 11	18	3,203.89	6,319.98		
เพศ					
ชาย	32	4,772.03	7,764.27	t=1.009	.315 ^{ns}
หญิง	95	3,469.29	5,764.24		
อายุ					
20-39 ปี	17	4,598.82	9,062.12	F=.158	.854 ^{ns}
40-59 ปี	80	3,698.79	5,884.63		
60 ปีขึ้นไป	30	3,606.83	5,784.33		
การศึกษา					
ประถมศึกษา	97	4,148.43	7,997.78	t=.347	.729 ^{ns}
สูงกว่าประถมศึกษา	30	3,689.02	5,749.01		
สถานภาพในครอบครัว					
แม่บ้าน	94	3,503.01	5,785.73	t=.886	.378 ^{ns}
พ่อบ้านหรือสมาชิกในครอบครัว	33	4,636.51	7,681.54		
อาชีพหลัก					
ทำนา	121	3,3911.39	6,451.09	F=.422	.657 ^{ns}
รับราชการ	3	1,870.00	1,104.84		
อื่น ๆ (ค้าขายและหรือรับจ้าง)	3	1,133.33	1,154.13		

*ns = ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการใช้ประโยชน์กับจำนวนสมาชิก
ในครัวเรือน พื้นที่ถือครองและรายได้เฉลี่ยต่อปี

	มูลค่าการใช้ ประโยชน์	จำนวนสมาชิก ในครัวเรือน	พื้นที่ถือครอง	รายได้เฉลี่ยต่อ ปี
มูลค่าการใช้ประโยชน์ (บาท/ปี)	1.00	-	-	-
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)	.218*	1.00	-	-
พื้นที่ถือครอง (ไร่)	-.046	.133	1.00	-
รายได้เฉลี่ยต่อปี (บาท)	-.013	.133	.359**	1.00

* $p < .05$, ** $p < .01$

4.4 ทักษะของชาวบ้านต่อป่าชุมชนดอนยาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่าชาวบ้านมีทัศนคติในเชิงบวกต่อป่าชุมชนดอนยาง ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ชาวบ้านเห็นด้วยอย่างยิ่งมากกว่าร้อยละ 90 ได้แก่ (1) ป่าชุมชนดอนยางจะช่วยให้เป็นแหล่งขยายพันธุ์พืชป่า ไม้ป่า สมุนไพรป่า สัตว์ป่า มากขึ้น ($\bar{X} = 4.98$) (2) ป่าชุมชนดอนยางทำให้เกิดความร่วมมือและความสามัคคีกันในชุมชนและระหว่างชุมชนทั้ง 3 หมู่บ้าน ($\bar{X} = 4.92$) (3) ป่าชุมชนดอนยางเป็นสมบัติของส่วนรวม ทุกคนต้องช่วยกันดูแลรักษา ($\bar{X} = 4.91$) ส่วนหัวข้อที่ชาวบ้านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยได้แก่ การมีป่าชุมชนดอนยางทำให้สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ เนื่องจากมีกฎระเบียบและบทลงโทษที่เคร่งครัด ($\bar{X} = 1.29$) และ การจัดการป่าชุมชนดอนยางไม่จำเป็นต้องปลูกป่าเพิ่ม ($\bar{X} = 2.50$) ตามลำดับ แสดงว่าการที่ป่าชุมชนแห่งนี้มีกฎระเบียบการเข้าไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ชาวบ้านยังมีทัศนคติด้านการอนุรักษ์ป่า เห็นความสำคัญของการปลูกป่าไม่ใช่ว่าแค่การเข้าไปใช้ประโยชน์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังเห็นความสำคัญของการฟื้นฟู รักษาและใช้ประโยชน์ในเชิงอนุรักษ์อีกด้วย

ตารางที่ 4.14 ทักษะคิของชาวบ้านที่มีต่อป่าชุมชนคอนยาง

ทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. ป่าชุมชนคอนยางเป็นสมบัติของส่วนรวมทุกคนต้องช่วยกันดูแลรักษา	118 (92.2%)	6 (4.7%)	3 (2.4%)	-	-	4.91	0.366	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมการดูแลป่าชุมชนมีการจัดสรรการใช้ประโยชน์อย่างยุติธรรม	113 (89%)	12 (9.4%)	2 (1.6%)	-	-	4.87	0.378	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ระเบียบการเข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนมีความเหมาะสมดีแล้ว	113 (89%)	13 (10.2%)	1 (0.8%)	-	-	4.88	0.348	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ประชาชนของทั้ง 3 หมู่บ้านเป็นผู้กำหนดแนวทางการดำเนินงานและการใช้ประโยชน์จากป่า	113 (89%)	12 (9.4%)	2 (1.6%)	-	-	4.87	0.329	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ป่าชุมชนทำให้ชาวบ้านมีแหล่งอาหารธรรมชาติ เช่น เห็ด หน่อไม้ ไข่มดแดง เป็นต้น	115 (90.6%)	11 (8.7%)	11 (8.8%)	-	-	4.90	0.595	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ป่าชุมชนมีส่วนทำให้ท่านและครอบครัวประหยัดค่าใช้จ่ายค่าอาหารและมีรายได้เพิ่มจากการขายของป่า	98 (77.2%)	20 (15.7%)	9 (7.1%)	-	-	4.70	0.425	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. ป่าชุมชนเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของเยาวชน	114 (89.8%)	9 (7.1%)	4 (3.1%)	-	-	4.87	0.456	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. การมีป่าชุมชนคอนยางทำให้สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่เนื่องจากมีกฎระเบียบและบทลงโทษที่เคร่งครัด*	-	-	-	37 (29.1%)	90 (70.9%)	1.29	0.456	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. ป่าชุมชนทำให้เกิดความร่วมมือและความสามัคคีกันในชุมชนและระหว่างชุมชนทั้ง 3 หมู่บ้าน	117 (92.1%)	10 (7.9%)	-	-	-	4.92	0.270	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับป่าชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
10. ป่าชุมชนจะช่วยให้เกิดความชื้น ไม่ร้อนอบอ้าว	112 (88.2%)	12 (9.4%)	2 (1.6%)	1 (0.8%)	-	4.85	0.639	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. ป่าชุมชนจะช่วยป้องกันการพังทลายของดิน	112 (88.2%)	11 (8.7%)	1 (0.8%)	1 (0.8%)	2 (1.6%)	4.81	0.639	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. ป่าชุมชนจะช่วยให้เป็นแหล่งขยายพันธุ์พืชป่า ไม้ป่า สมุนไพรป่า สัตว์ป่า มากขึ้น	124 (97.6%)	3 (2.4%)	-	-	-	4.98	0.152	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13. การนำไม้จากป่ามาใช้สอยเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพป่า	95 (74.8%)	19 (15.0%)	5 (3.9%)	5 (3.9%)	3 (2.4%)	4.56	0.923	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. การจัดการป่าชุมชนคอนยางไม่จำเป็นต้องปลูกป่าเพิ่ม*	38 (29.9%)	4 (3.1%)	5 (3.9%)	16 (12.6%)	64 (50.4%)	2.50	1.772	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand mean)						4.74	0.259	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

*ทัศนคติเชิงลบ

4.5 ความคิดเห็นของชาวบ้านต่อป่าชุมชนคอนยาง

4.5.1 ความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนคอนยาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่าชาวบ้านมีความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนคอนยางในด้านต่างๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) เป็นแหล่งอาหารของชุมชน (ร้อยละ 96.9) 2) เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับป่าของเยาวชน (ร้อยละ 94.5) 3) เป็นแหล่งสมุนไพร (ร้อยละ 92.1) 4) เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและท่องเที่ยว (ร้อยละ 85.8) และ 5) เป็นแหล่งไม้ใช้สอยของชุมชน (ร้อยละ 60.6) (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ

	การใช้ประโยชน์	จำนวน (N=127)	ร้อยละ	อันดับที่
1.	เป็นแหล่งอาหารของชุมชน	123	96.9	1
2.	เป็นแหล่งพืชสมุนไพร	117	92.1	3
3.	เป็นแหล่งไม้ใช้สอยในชุมชน	77	60.6	5
4.	เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและท่องเที่ยว	109	85.8	4
5.	เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับป่าของเยาวชน	120	94.5	2

4.5.2 ปัญหาและอุปสรรคของการเก็บหาผลผลิตจากป่าชุมชนคอนยาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่าชาวบ้านทั้งหมดให้ความคิดเห็นว่าการเข้าไปเก็บหาผลผลิตในป่าชุมชนคอนยางไม่มีปัญหาใด ๆ

ตารางที่ 4.16 ปัญหาและอุปสรรคในการเก็บหาผลผลิตของชาวบ้านที่เข้าใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนคอนยาง

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	-	-
ไม่มีปัญหา	127	100
รวม	127	100

4.5.3 ความคิดเห็นต่อกฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนคอนยาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่าชาวบ้านทั้งหมดเห็นด้วยกับกฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนคอนยาง

ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นต่อกฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนคอนยาง

รายการ	จำนวน (N=127)	ร้อยละ
เห็นด้วย	127	100
ไม่เห็นด้วย	-	-
รวม	127	100

4.5.4 การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ป่าชุมชนดอนยาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ชาวบ้านส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนดอนยาง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 89 โดยกิจกรรมที่เข้าร่วมส่วนใหญ่คือกิจกรรมการปลูกป่า รองลงมา คือ การออกเงินสนับสนุนหากไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม และ ทำอาหารและเครื่องดื่มเลี้ยงเมื่อมีกิจกรรมป่าชุมชน คิดเป็นร้อยละ 93.8, 73.5 และ 71.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.18 การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ป่าชุมชนดอนยาง

รายการ	จำนวน (N=127)	ร้อยละ
ไม่เคย	14	11
เคย	113	89
รวม	127	100

ตารางที่ 4.19 กิจกรรมอนุรักษ์ป่าชุมชนดอนยาง *

กิจกรรม	จำนวน (N=113)	ร้อยละ
1. การปลูกป่า	106	93.8
2. การบวชป่า	73	64.6
3. การทำแนวกันไฟ	49	43.3
4. นำวัสดุอุปกรณ์ หรือยานพาหนะ ช่วยเหลือกิจกรรม	40	35.4
5. ทำอาหารและเครื่องดื่มเลี้ยงเมื่อมีกิจกรรมป่าชุมชน	81	71.7
6. ออกเงินสนับสนุนหากไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	83	73.5
7. การประชุมเพื่อวางแผนการจัดและการอนุรักษ์ป่าชุมชนดอนยาง	60	53.1

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.5.5 แนวทางการจัดการป่าชุมชนดอนยางในอนาคต

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ชาวบ้านมีความคิดเห็นว่าแนวทางในการจัดการป่าชุมชนดอนยางในอนาคตว่า ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ 1) เผยแพร่กิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนสู่เยาวชนในหมู่บ้านและโรงเรียนให้มีส่วนร่วมมากขึ้น 2) เพิ่มกิจกรรมต่าง ๆ ภายในป่าชุมชนให้มากขึ้น และ 3) พัฒนากฎระเบียบและมาตรการในการควบคุม ดูแลรักษาป่าและการใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 86.6, 78.0 และ 68.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แนวทางการจัดการป่าชุมชนดอนยางในอนาคต*

ลำดับ	กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1.	พัฒนากฎระเบียบและมาตรการในการควบคุมดูแลรักษาป่าและการใช้ประโยชน์ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น	87	68.5	3
2.	เพิ่มจำนวนคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเพื่อบริหารจัดการและดูแลรักษาป่าอย่างทั่วถึง	73	57.5	4
3.	ป้องกันไฟไหม้ป่าการทำแนวกันไฟ และจัดเวรยามดูแลในฤดูแล้ง	69	54.3	5
4.	เพิ่มกิจกรรมต่าง ๆ ภายในป่าชุมชนดอนยางให้มากขึ้น	99	78	2
5.	เผยแพร่กิจกรรมของป่าชุมชนสู่เยาวชนในหมู่บ้านและโรงเรียนให้มีส่วนร่วมมากขึ้น	110	86.6	1

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ